

Sygn. akt V KO 53/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Dołhy

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **J. S.**

oskarżonego z art. 199 § 1 i 197 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 lipca 2013 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w K., zawartego w postanowieniu tego Sądu z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt [...], o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.

**przekazuje rozpoznanie sprawy J. S. Sądowi Rejonowemu w
T.**

UZASADNIENIE

W swoim wniosku Sąd Rejonowy w K. podniósł, że oskarżony w tej sprawie jest sędzią miejscowego Sądu, a pokrzywdzona asystentem sędziego w tymże Sądzie, zaś w charakterze świadków prokurator zawnioskował sędziów i innych pracowników Sądu miejscowo właściwego, co jak wskazano, daje podstawę do przeniesienia tej sprawy z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości do innego sądu równorzędnego.

Rozpoznając ten wniosek Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek ten jest w pełni zasadny. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyraźnie bowiem podnosi się, że skoro sprawa dotyczy sędziego zatrudnionego w danym sądzie, a więc w którym oskarżony do czasu uchylenia immunitetu pełnił

swoją służbę, to troska o to, aby rozstrzygnięciom sądowym towarzyszyła społeczna świadomość, iż są one niezależne od relacji zawodowych między pracownikami organów wymiaru sprawiedliwości, w pełni uzasadnia przekazanie takiej sprawy innemu sądowi równorzędnemu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 30 sierpnia 2007 r., II KO 51/07, LEX nr 475412, z dnia 21 stycznia 2010 r., III KO 100/09, LEX nr 843441 czy z dnia 2 lutego 2010 r., III KO 3/10, LEX nr 843461). Wskazuje się zresztą również, że jeżeli akt oskarżenia zawiera wnioski o przesłuchanie w charakterze świadków sędziów, prokuratorów czy też osób pełniących funkcje w danym sądzie, to okoliczności te mogą powodować w odczuciu społecznym przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w sądzie miejscowo właściwym (zob. np. postanowienie z dnia 9 września 2010 r., III KO 87/10, LEX nr 843503).

W sprawie niniejszej oskarżonym jest rzeczywiście miejscowy sędzia, odnośnie którego w marcu 2013 r. wydano prawomocne zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej i zawieszenie w czynnościach służbowych, a wśród mających być przesłuchanymi są sędziowie tegoż Sądu, w tym jego prezes, pracownicy sądowi, a także sędziowie innych sądów rejonowych, wśród nich także pełniący funkcje prezesów i wiceprezesów w sądach okręgu o./.../. Powyższe wskazuje, że niezbędne jest przekazanie tej sprawy innemu sądowi, i to poza właściwości Sądu Okręgowego w O. i Sądu Apelacyjnego w W., stąd też Sąd Najwyższy przekazał jej rozpoznanie Sądowi Rejonowemu w T., a więc na obszarze właściwości Sądu Okręgowego w G. i Sądu Apelacyjnego w K.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak na wstępie.